

Joi, 2 februarie 2012

15. recunoaște importanța acțiunilor din programul Daphne III care vizează prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor, însă reiterează, cu toate acestea, necesitatea adoptării unor măsuri legislative la nivel european, pentru eradicarea violenței bazate pe gen;
16. invită Comisia să traducă pagina de internet a resursei online Toolkit în toate limbile UE și să o actualizeze, subliniind rezultatele și recomandările primite în urma rezultatelor proiectelor desfășurate în cadrul programului Daphne, astfel încât să poată fi utilizată ca o bază de date de către toate părțile interesate; invită Comisia să dezvolte pe site-ul său web pagini speciale, ușor de utilizat, dedicate în mod exclusiv programului Daphne și, începând cu 2014, proiectelor din cadrul programului „Drepturi și cetățenie”, destinate combaterii violenței împotriva femeilor, copiilor și adolescenților;
17. reamintește angajamentul luat de Comisie în Planul său de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm, de a prezenta în 2011-2012 o „Comunicare referitoare la o strategie de combatere a violenței împotriva femeilor, a violenței domestice și a mutilării genitale a femeilor, urmată de un plan de acțiune al UE” <sup>(1)</sup>;
18. invită Comisia ca, în promovarea programului „Drepturi și cetățenie”, să faciliteze identificarea în continuare a proiectelor legate de obiectivele programului Daphne, cunoscut pe scară largă, astfel încât să se mențină cea mai bună vizibilitate posibilă a programului;
19. îndeamnă Comisia să extindă rolul grupului de lucru Daphne din cadrul DG Justiție dincolo de funcțiile administrative și de control financiar, la un rol mai important în domeniul comunicării;
20. sugerează Comisiei să folosească rezultatele proiectelor pentru a influența politicile europene și naționale de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor, copiilor și tinerilor;
21. invită Comisia să acorde o atenție deosebită cererilor de proiecte care vizează promovarea egalității de gen de la cea mai fragedă vârstă, precum și prevenirea și educația, pentru a schimba mentalitățile și a combate stereotipurile;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

---

<sup>(1)</sup> „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei - Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM(2010)0171), p. 13

---

## Situația femeilor în război

P7\_TA(2012)0028

### Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2012 referitoare la situația femeilor în război 2011/2198(INI)

(2013/C 239 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de ONU la 10 decembrie 1948 și Declarația și Programul de acțiune de la Viena, astfel cum au fost adoptate la Conferința Mondială pentru Drepturile Omului din 25 iunie 1993, în special paragrafele I 28 și II 38, referitoare la violurile sistematice, sclavia sexuală și sarcinile forțate în situații de conflict armat,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) din 18 decembrie 1979 și Declarația ONU privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993 <sup>(1)</sup>,

---

<sup>(1)</sup> A/RES/48/104.

Joi, 2 februarie 2012

- având în vedere Rezoluțiile 1325 (2000) și 1820 (2008) ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, Rezoluția 1888 (2009) a Consiliului de Securitate al ONU privind violența sexuală împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat, Rezoluția 1889 (2009) a Consiliului de Securitate al ONU vizând aplicarea și monitorizarea cu mai multă fermitate a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU și Rezoluția 1960 (2010) a Consiliului de Securitate al ONU, prin care a fost instituit un mecanism de colectare a datelor și de înregistrare a celor care comit fapte de violență sexuală în situații de conflict armat,
- având în vedere numirea în martie 2010 a unui reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru combaterea violenței sexuale în conflictele armate,
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune adoptate în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile la 15 septembrie 1995, precum și documentele rezultate în urma acesteia, adoptate cu ocazia sesiunilor speciale ale Organizației Națiunilor Unite Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005) și Beijing+15 (2010),
- având în vedere Rezoluția 54/134 a Adunării Generale a ONU din 7 februarie 2000, prin care ziua de 25 noiembrie este declarată Ziua internațională a eliminării violenței împotriva femeilor,
- având în vedere Pactul European pentru egalitatea de gen (2011-2020), adoptat de Consiliul European în martie 2011 <sup>(1)</sup>,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Planul de acțiune al Consiliului UE privind egalitatea de gen în cooperarea pentru dezvoltare (SEC(2010)0265), care ar trebui să garanteze că principiul egalității de gen este integrat în toate activitățile UE cu țările partenere, la toate nivelurile,
- având în vedere Raportul pe 2011 privind indicatorii UE privind abordarea globală a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea <sup>(2)</sup>,
- având în vedere indicatorii 2010 privind abordarea globală a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea,
- având în vedere abordarea globală a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea <sup>(3)</sup> și documentul operațional privind „Punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU, astfel cum a fost consolidată prin Rezoluția 1820 a Consiliului de Securitate al ONU, în contextul PESA”, ambele adoptate în decembrie 2008,
- având în vedere orientările UE privind violența și discriminarea împotriva femeilor și fetelor,
- având în vedere concluziile Consiliului din 13 noiembrie 2006 privind promovarea egalității de gen și integrarea perspectivei de gen în gestionarea crizelor,
- având în vedere Normele generale de comportament pentru operațiuni PESA <sup>(4)</sup>, adoptate de Consiliu în 2005,
- având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, adoptat la 17 iulie 1998, în special articolele 7 și 8 ale acestuia, care definesc violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcinile forțate și sterilizarea forțată sau orice alte forme de violență sexuală drept crime împotriva umanității și crime de război,

<sup>(1)</sup> Anexa la concluziile Consiliului din 7 martie 2011.

<sup>(2)</sup> Documentul 09990/2011 al Consiliului din 11 mai 2011.

<sup>(3)</sup> Documentul 15671/1/2008 al Consiliului din 1 decembrie 2008.

<sup>(4)</sup> Documentul nr. 08373/3/2005 al Consiliului din 18 mai 2005.

Joi, 2 februarie 2012

- având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la cea de-a zecea aniversare a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea <sup>(1)</sup>,
  - având în vedere rezoluția sa din 7 mai 2009 referitoare la integrarea perspectivei de gen în relațiile externe ale UE și în consolidarea păcii și a structurilor statului <sup>(2)</sup>,
  - având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2006 privind situația femeilor în conflictele armate și rolul lor în reconstrucție și procesul democratic în țările aflate în perioadă post-conflictuală <sup>(3)</sup>,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0429/2011),
- A. întrucât în ultimii zece ani de la adoptarea Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU s-au înregistrat progrese limitate; întrucât, în unele cazuri, au fost fixate cote de participare a femeilor în componența guvernelor, iar numărul femeilor din instituțiile reprezentative a crescut; întrucât, de atunci, diferențele legate de gen în cadrul conflictelor au devenit mai bine conștientizate; întrucât, în ciuda eforturilor depuse, participarea femeilor la negocierile de pace rămâne, cu câteva excepții, sub 10 % din numărul persoanelor implicate oficial <sup>(4)</sup>;
- B. întrucât s-a procedat la crearea postului de Reprezentant special al ONU privind violența sexuală în cadrul conflictelor, ocupat în prezent de Margot Wallström;
- C. întrucât violența sexuală sub forma violurilor în masă, a traficului de persoane și sub forma altor abuzuri sexuale comise împotriva femeilor și copiilor continuă să fie utilizate în mod inacceptabil ca tactică de război în regiunile conflictuale din întreaga lume; întrucât vidul de putere care se naște în zonele postconflictuale poate conduce la deteriorarea drepturilor femeilor și ale fetelor, astfel cum s-a întâmplat în Libia și în Egipt;
- D. întrucât efectele violenței sexuale pe timp de război, atât fizice (risc de infertilitate, incontinență și boli cu transmitere sexuală), cât și psihologice, sunt devastatoare pentru victime, deoarece acestea sunt deseori stigmatizate, respinse, maltratate și considerate dezonorate și, în multe cazuri, sunt excluse din comunitățile lor și câteodată chiar ucise;
- E. întrucât familiile victimelor sunt, de asemenea, afectate în mod special, considerând violența sexuală o umilire; întrucât copiii născuți din viol pot constitui obiectul respingerii; întrucât această respingere poate fi brutală, sub forma abandonului la naștere sau a infanticidului;
- F. întrucât Declarația de la Viena, adoptată la 25 iunie 1993 de către Conferința mondială a ONU pentru drepturile omului, reafirmă că „drepturile omului în cazul femeilor și al fetelor sunt parte inalienabilă, integrală și indivizibilă a drepturilor universale ale omului”;
- G. alarmați de faptul că, în majoritatea cazurilor, cei care comit acte de violență sexuală nu sunt pedepsiți, așa cum demonstrează cazul Columbiei, unde, într-o situație de conflict armat, violența sexuală împotriva femeilor este o practică sistematică și ascunsă, care face obiectul unei impunități aproape totale și întrucât această formă de violență ar trebui considerată crimă de război;
- H. recunoscând faptul că femeile din armată și/sau care lucrează cu organizațiile civile implicate în menținerea păcii joacă un rol important ca modele de referință, ca mediatori interculturali, iar la nivel local stimulează autonomizarea femeilor și contribuie la destructurarea stereotipurilor proprii bărbaților, ele comunicând totodată mai bine cu femeile de la fața locului;

<sup>(1)</sup> Texte adoptate, P7\_TA(2010)0439.

<sup>(2)</sup> JO C 212 E, 5.8.2010, p. 32.

<sup>(3)</sup> JO C 298 E, 8.12.2006, p. 287.

<sup>(4)</sup> Studiul de impact pe zece ani privind punerea în aplicare a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de securitate ONU privind femeile, pacea și securitatea în contextul menținerii păcii, Raport final pentru Departamentul operațiunilor de menținere a păcii ale ONU, Departamentul de sprijin al misiunilor pe teren ale ONU, 2010

Joi, 2 februarie 2012

- I. întrucât, în majoritatea țărilor, acțiunile de promovare a egalității de gen nu au un grad de prioritate crescut, genul fiind considerat o problemă secundară, iar practicile culturale, religioase și socioeconomice sunt folosite drept scuză pentru a frâna evoluțiile pozitive din domeniul egalității de gen și al drepturilor femeilor;
- J. întrucât, atunci când sunt planificate misiunile civile și de securitate, este nevoie ca accentul pe gen să fie pus chiar de la început; întrucât misiunile de menținere a păcii s-au dovedit a fi esențiale pentru introducerea unei perspective de gen în prevenirea, demobilizarea și reconstrucția postconflictuală;
- K. întrucât istoria a demonstrat că războiul pare a fi o activitate dominată în mare parte de bărbați și că, prin urmare, există motive pentru a se preconiza că abilitățile speciale ale femeilor pentru dialog și non-violență ar putea contribui într-un mod foarte eficient la prevenirea și gestionarea pașnică a conflictelor;
- L. întrucât importanța implicării femeilor și a unei perspective de gen este relevată de faptul că, atunci când în soluționarea conflictelor și în procesele de edificare a păcii sunt angajate mai multe femei, se abordează un număr mai mare de domenii susceptibile de reconstrucție și consolidare a păcii: infrastructura comercială, rețeaua stradală rurală, unitățile sanitare, școli și grădinițe accesibile etc.;
- M. întrucât în 2010 au fost adoptați 17 indicatori pentru abordarea globală <sup>(1)</sup> și s-au depus eforturi încununate cu succes pentru prezentarea primului raport de monitorizare bazat pe acești indicatori în 2011 <sup>(2)</sup>; întrucât sunt necesare rapoarte de monitorizare ale UE cuprinzătoare, bazate pe o metodologie clară și indicatori adecvați;
- N. întrucât planurile de acțiune naționale privind femeile, pacea și securitatea sunt esențiale și ar trebui să fie bazate pe norme europene minime uniforme în ceea ce privește obiectivele, implementarea și monitorizarea în întreaga UE;
- O. întrucât Comisia a decis la 31 august 2011 să pună la dispoziție 300 de milioane de euro pentru pace și securitate în Africa; întrucât, în 2011, cel puțin douăsprezece state africane sunt considerate regiuni de conflict actuale, însumând o populație de 386,6 milioane de oameni;
- P. întrucât în țările aflate în proces de reconstrucție și de reintegrare în urma unor conflicte, mecanismele instituționale și angajamentele în favoarea egalității de gen sunt primi pași concreți pentru protejarea și promovarea drepturilor femeilor; întrucât implicarea tuturor factorilor interesați, precum guvernele și reprezentanții politici, societatea civilă și mediul academic, precum și participarea directă a organizațiilor, a grupurilor și a rețelelor de femei - care ar trebui să beneficieze de sprijin politic, financiar și juridic pentru dezvoltarea de programe, inclusiv pentru cei mai vulnerabili membri ai populației, precum femeile imigrante, femeile strămutate în interiorul țării, femeile refugiate și femeile repatriate - este condiția prealabilă esențială pentru construirea păcii, dezvoltarea durabilă și crearea unei societăți democratice care să respecte drepturile femeilor, precum și egalitatea de gen;
- Q. întrucât cauzele fundamentale ale vulnerabilității femeilor în situații conflictuale se regăsesc adesea în accesul lor limitat, printre altele, la educație și piața forței de muncă și întrucât participarea economică a femeilor în condiții de egalitate este, prin urmare, o condiție prealabilă necesară pentru combaterea violenței pe bază de gen în conflictele armate; întrucât participarea femeilor la guvernare, atât la masa negocierilor, cât și în roluri active în tranziții pașnice, este în continuare redusă, însă rămâne o prioritate de vârf și un element esențial pentru egalitatea de gen,

### ***Femeile cu funcții de conducere în domeniul păcii și securității***

1. solicită ca sprijinul UE pentru procesele de pace să fie condiționat de participarea femeilor în cadrul echipelor internaționale care conduc negocierile de pace; solicită realizarea unor progrese în sensul includerii permanente a liderilor-femei, a organizațiilor locale pentru drepturile femeilor și/sau a grupărilor aparținând societății civile la masa negocierilor, pe toată durata procesului de pace;

<sup>(1)</sup> Documentul 11948/2010 al Consiliului din 14 iulie 2010.

<sup>(2)</sup> Documentul 09990/2011 al Consiliului din 11 mai 2011.

Joi, 2 februarie 2012

2. subliniază importanța dialogului politic în ceea ce privește autonomizarea femeilor și cere ca delegațiile UE să includă în dialogul politic și pe tema drepturilor omului pe care îl poartă cu guvernele-gazdă aspectele legate de femei, pace și securitate; invită Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și statele membre să promoveze și să sprijine în mod activ autonomizarea femeilor, astfel ca acestea să participe la relațiile lor cu țările și organizațiile din afara UE;

3. salută Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen și autonomizarea femeilor în cadrul cooperării pentru dezvoltare și invită Înalțul Reprezentant al UE să adopte toate măsurile necesare în vederea furnizării unei pregătiri adecvate și concrete a membrilor delegațiilor UE în ceea ce privește o abordare sensibilă la aspectele de gen în menținerea păcii, prevenirea conflictelor și edificarea păcii; solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că se oferă asistență tehnică și financiară adecvată pentru susținerea programelor care permit femeilor să participe pe deplin la derularea negocierilor de pace și autonomizarea acestora în cadrul societății civile în ansamblu;

4. solicită UE și statelor membre să promoveze activ și să mărească numărul de femei angajate în operațiunile civile și militare de menținere a păcii, în special în posturi de conducere și, în acest scop, solicită:

- campanii naționale care să promoveze serviciul militar și forțele de poliție ca opțiune viabilă atât pentru femei, cât și pentru bărbați, în vederea eliminării unor eventuale stereotipuri; aceste campanii ar trebui să includă evenimente cu caracter informativ și zile ale porților deschise, în cadrul cărora să se acorde informații concrete cu privire la opțiunile de formare și de angajare în forțele armatei;
- revizuirea politicii de promovare din armată pentru a stabili dacă femeile au fost defavorizate în cadrul promovărilor, deși, în afara criteriului de gen, sunt egale cu colegii lor bărbați;
- includerea în cadrul armate a unor politici favorabile femeilor, cum ar fi posibilitatea concediului de maternitate;
- promovarea unor modele de referință, femei care au fost curajoase și care au fost active în procesul de schimbare;
- includerea mai multor femei, în special în cadrul operațiunilor civile, în funcții de rang superior și în interacțiunile cu comunitățile locale;
- formarea aprofundată a bărbaților și femeilor implicate în interacțiunile civile în ceea ce privește aspectele legate de gen, protecția, necesitățile speciale și drepturile omului ale femeilor și copiilor aflați în situații de conflict, precum și de cultura și tradițiile țărilor-gazdă pentru a ameliora protecția participanților și a se asigura că nu există diferențe în formarea femeilor și bărbaților;

5. solicită o finanțare adecvată din partea UE, inclusiv în cadrul Instrumentului de stabilitate, pentru sprijinirea participării și contribuției concrete a femeilor în cadrul instituțiilor reprezentative de la nivel național și local și de la toate nivelurile în soluționarea conflictelor, negocierile de pace, procesele de edificare a păcii și în planificarea postconflictuală;

6. subliniază necesitatea de a stabili un cod de conduită pentru personalul UE implicat în misiuni militare și civile, în care să se prevadă în mod clar faptul că exploatarea sexuală constituie un comportament nejustificat și criminal și solicită să fie strict aplicat în cazuri de violență sexuală comisă de personalul umanitar, reprezentanții instituțiilor internaționale, forțele de menținere a păcii și diplomați prin sancțiuni administrative și penale severe; solicită zero toleranță pentru exploatarea sexuală a copiilor și femeilor în conflictele armate și taberele de refugiați și, în acest sens, salută recentele anchete ale ONU în acuzațiile de exploatare sexuală în care sunt implicați membri ai forțelor de menținere a păcii din cadrul operațiunii ONU în Côte d'Ivoire;

Joi, 2 februarie 2012

***Efectele conflictelor armate asupra femeilor***

7. condamnă ferm recurgerea în continuare la violența sexuală împotriva femeilor ca armă de război, echivalentă cu crima de război; recunoaște rănilor fizice și psihice profunde pe care astfel de abuzuri le provoacă victimelor, precum și consecințele dramatice asupra familiilor acestora, subliniază că acest fenomen trebuie abordat prin programe de sprijinire a victimelor și solicită mobilizarea liderilor politici în vederea elaborării unui set de măsuri coordonate pentru prevenire și reducerea utilizării violenței sexuale; subliniază, în această privință, situația încă îngrozitoare din Congo; reamintește că în perioada 30 iulie - 4 august 2010 au avut loc violuri în masă comise de bande de criminali în districtul minier din estul Congoului, că cel puțin 8 300 de violuri au fost raportate în 2009 în estul Congoului și că cel puțin 1 244 femei au fost violate în primul trimestru din 2010, ceea ce reprezintă o medie de 14 violuri pe zi; subliniază faptul că această situație rămâne neschimbată în 2011; solicită misiunilor UE în Republica Democrată Congo, EUPOL RD Congo și EUSEC RD Congo, ca, în contextul eforturilor de reformare a sectorului de securitate congolez, să declare combaterea violenței sexuale și participarea femeilor drept priorități principale;

8. subliniază că, întrucât violența sexuală, ale cărei victime sunt în primul rând femeile și copiii, este agravată în mod deosebit, printre altele, de divergențelor de gen, răspândirea violenței, atât în general, cât și sub forma militarizării societății în special, precum și de segmentarea socială, ar trebui acordată o atenție deosebită și mobilizate resurse pentru prevenirea acestor crime de război;

9. invită statele membre să promoveze adoptarea de măsuri de asistență familială pentru a limita consecințele negative ale conflictelor armate asupra vieții de familie;

10. lansează un apel pentru o mai strânsă cooperare cu organizațiile locale de femei, pentru instituirea unui sistem de avertizare timpurie și, eventual, pentru a le pune în situația de a preveni sau de a reduce ele însele numărul abuzurilor;

11. solicită Comisiei să sprijine grupurile locale ale societății civile, în special grupurile de femei și pe cele a căror agendă ia în considerare chestiunile de gen, prin finanțări accesibile și consolidarea capacităților cu scopul de a le permite să-și îndeplinească rolul de gardian, în special în contextul statelor eșuate;

12. este consternat de faptul că autorii actelor de violență sexuală continuă să rămână nepedepsiți; cere cu fermitate ca impunitatea celor care comit acte de violență sexuală să ia sfârșit; îndeamnă autoritățile naționale să se asigure că legislația referitoare la impunitate este respectată și solicită consolidarea sistemului judiciar prin oferirea de cursuri de formare pentru judecători și procurori în anchetarea și sancționarea cazurilor de violență sexuală; solicită, prin urmare, acordarea de mai multă vizibilitate și mediatizarea cazurilor de urmărire penală, ca mijloc de popularizare a lipsei de toleranță pentru aceste practici;

13. solicită ca problema impunității să constituie un factor principal al negocierilor de pace, deoarece nu poate exista pace fără dreptate, iar autorii trebuie aduși în fața justiției și supuși consecințelor penale ale faptelor lor; accentuează faptul că impunitatea nu trebuie să fie negociabilă; regretă faptul că procedurile judiciare împotriva autorilor actelor de violență comise împotriva femeilor pe timp de război sunt deseori prea lente, ceea ce provoacă și mai multe suferințe victimelor și, prin urmare, solicită să se facă dreptate în mod echitabil, sigur și în limite de timp rezonabile, respectându-se totodată demnitatea femeilor victime ale războiului;

14. reamintește rolul central al educației nu numai în autonomizarea femeilor și a tinerelor fete, ci și în lupta împotriva stereotipurilor și pentru evoluția mentalităților; solicită instituirea și/sau consolidarea programelor de sensibilizare în cadrul programelor educaționale prin promovarea respectului demnității femeilor;

15. solicită ca forțele armate să administreze clinici pentru femei, pentru a se ocupa de cazurile de violență sexuală și psihologică în zonele de război;

Joi, 2 februarie 2012

16. solicită ca femeile care sunt victimele maltratării și violenței în timpul conflictelor să poată depune plângeri pe lângă instanțele internaționale în condiții compatibile cu demnitatea lor și fiind protejate de aceste instanțe împotriva agresiunii fizice și traumelor rezultate din anchetările care nu țin seama de impactul emoțional al traumelor; solicită ca, în astfel de cazuri, femeile în cauză să obțină despăgubiri atât civile, cât și penale, și să fie puse în aplicare programe de asistență pentru a le ajuta să se reintegreze pe plan economic, social și psihologic;

17. cere ca UE și statele membre să sprijine efectiv implementarea orientărilor UE privind violența împotriva femeilor și fetelor prin măsuri cum ar fi:

- instituirea unui sistem eficace de monitorizare a tuturor procedurilor juridice și a acțiunilor ulterioare în cauzele având ca obiect astfel de violențe;
- adoptarea de măsuri, strategii și programe care se concentrează nu numai asupra elementelor de protecție și urmărire penală, ci, mai important, asupra prevenirii;
- programe în cadrul cărora victimelor acestor violențe să le fie oferită consiliere psihologică și medicală gratuită în limba maternă și cu respectarea culturii și obiceiurilor lor, dacă se poate, prin intermediul unor practicieni-femei;
- programe în cadrul cărora să fie oferite cursuri medicale și literatură accesibilă, în principal privind sănătatea reproductivă și sexuală, destinate femeilor și bărbaților, precum și campanii de conștientizare adaptate culturii persoanelor cărora le sunt destinate;
- măsuri specifice pentru a le garanta femeilor aflate în situații de conflict accesul echitabil la sistemele de sănătate publică <sup>(1)</sup>, îndeosebi la asistență sanitară de bază, inclusiv protecția mamei și a copilului astfel cum este definită de către Organizația Mondială a Sănătății <sup>(2)</sup>, precum și la asistență medicală în domeniul obstetricii și al ginecologiei;
- dezvoltarea programelor de protecție a martorilor pentru a proteja victimele și a le încuraja să depună mărturie împotriva agresorilor lor, sub garanția protecției;

18. subliniază importanța crucială a garantării faptului că femeile sunt actori cu drepturi egale în procesele legate de reforma justiției sau de justiție transnațională astfel încât ele să poată susține în mod eficient punerea în aplicare a egalității de drepturi în sistemele judiciare naționale;

19. solicită Comisiei, SEAE și delegațiilor Parlamentului European să găsească modalități de a promova semnarea, ratificarea și punerea în aplicare a Statutului de la Roma 1998 (pentru Curtea Penală Internațională) de către țările în curs de dezvoltare care nu au făcut acest lucru până acum, ca un pas necesar pentru protejarea drepturilor sexuale ale femeilor pe timp de război și eliminarea impunității făptașilor;

20. condamnă luarea de ostatici și solicită impunerea unor pedepse mai mari pentru folosirea scuturilor umane în timpul conflictelor;

21. solicită plasarea femeilor prizoniere separat de bărbați, în special pentru a evita abuzurile sexuale;

22. subliniază importanța dreptului de a afla soarta rudelor dispărute și solicită părților implicate în conflictele armate să ia toate măsurile fezabile pentru a oferi informații despre persoanele date dispărute;

23. solicită dispoziții specifice prin care să se acorde o mai mare protecție a femeilor împotriva violului, prostituției forțate și a oricărei alte forme de agresiune indecentă, o atenție specială femeilor însărcinate și mamelor care au copii mici în ceea ce privește furnizarea de alimente, îmbrăcăminte, servicii medicale, de transport și de evacuare, pentru evitarea sarcinilor nedorite și a bolilor cu transmitere sexuală, ca domenii prioritare în cadrul Instrumentului de finanțare pentru dezvoltare pentru perioada 2014-2020;

<sup>(1)</sup> Astfel cum prevede articolul 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și în Carta Europeană Socială a Consiliului Europei (revizuită), partea I, principiul 11.

<sup>(2)</sup> A 56 Adunare a Organizației Mondiale a Sănătății A56/27, punctul 1 de pe programul provizoriu 14.18, 24 aprilie 2003, Conferința Internațională privind îngrijirile medicale de bază, Alma-Ata a 25a aniversare, raport al Secretariatului.

Joi, 2 februarie 2012

24. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea înființării unor unități de reacție rapidă formate din personal instruit (cum ar fi medici, psihologi, sociologi și consilieri juridici) cu scopul de a oferi sprijin imediat și la fața locului victimelor infracțiunilor cu componentă de gen;
25. salută adoptarea Rezoluției 1960 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, prin care se solicită informații detaliate cu privire la persoanele suspectate că ar fi comis violențe sexuale în cursul conflictelor armate; solicită statelor membre să-și intensifice eforturile în scopul implementării Rezoluției 1960;
26. solicită studierea posibilității de a compensa în mod corespunzător victimele, ținând cont totodată de repercusiunile psihologice asupra familiilor și copiilor victimelor, în conformitate cu legislația internațională și națională aplicabilă;
27. invită Comisia și statele membre să acorde femeilor posibilitatea de a-și exercita drepturile și posibilități de acces la terenuri, moșteniri, la credite și economii în contexte postconflictuale, îndeosebi în țări în care drepturile de proprietate ale femeilor nu au aplicabilitate juridică și nu sunt recunoscute de societate;
28. subliniază necesitatea de a completa imaginea de victime vulnerabile a femeilor cu aceea a unui grup puternic diferențiat de actori sociali, care dispun de resurse și capacități importante și care au propriile lor priorități; susține faptul că femeile influențează cursul evenimentelor și trebuie să modeleze procesul de dezvoltare; consideră că femeile care au fost victime de război nu trebuie să fie văzute în continuare doar ca victime de război, ci mai degrabă ca actori în stabilizarea și soluționarea conflictelor; subliniază faptul că femeile, în general, pot îndeplini acest rol doar dacă sunt reprezentate în mod egal în procesul decizional politic și economic;
29. subliniază că percepția privind rolul femeilor în societățile postconflict și contribuția lor la reconstrucția postconflict trebuie să depășească discursul universalist al „experiențelor de război ale femeilor” și că este necesar să se recunoască specificitatea și diversitatea experiențelor femeilor;

### **Recomandări**

30. solicită crearea în cadrul SEAE a postului de Reprezentant special al UE pentru femei, pace și securitate, pentru a integra perspectiva de gen și pentru a mări eficiența raporturilor cu omologii din ONU; cere ca, pentru asigurarea coerenței și a eficacității, toate politicile pertinente ale UE, grupurile operative și unitățile/punctele focale a căror activitate este legată de chestiunile privind genul și securitatea să fie puse sub coordonarea și în relație cu acest reprezentant special al UE, precum și o punere în aplicare sistematică, coerentă și cuprinzătoare a strategiilor de adoptat și acțiunilor necesare;
31. solicită sprijinirea și recunoașterea Grupului neoficial operativ pentru femei, pace și securitate;
32. solicită acordarea unei atenții deosebite pentru integrarea perspectivei de gen în cercetarea în domeniul păcii, în prevenirea și soluționarea conflictelor, în operațiunile de menținere a păcii și în reabilitarea și reconstrucția în urma conflictelor, precum și integrarea perspectivei de gen în documentele de strategie de țară;
33. încurajează ferm SEAE, Comisia și statele membre să includă chestiunile referitoare la dezvoltare, în special recunoașterea dreptului mamelor la protecție și sprijin, precum și la îngrijirea și la creșterea copiilor, precum și sănătatea femeilor și securitatea lor economică, acordând o atenție specială drepturilor de proprietate, în special în ceea ce privește proprietatea funciară și agricultura, în acțiunile lor care afectează femeile aflate în zone de conflict;
34. salută decizia UE de a adopta o listă de 17 indicatori de implementare pentru a-și evalua propria sa performanță în ceea ce privește problematica de gen în țări aflate în situații fragile, în conflict sau în situații postconflict; subliniază necesitatea îmbunătățirii acestor indicatori, în rândul cărora ar trebui să figureze și măsurătorile calitative; invită Comisia și SEAE să ia în considerație concluziile acestui proces de evaluare pe parcursul etapelor de programare și de aplicare;

Joi, 2 februarie 2012

35. invită SEAE ca, în conformitate cu articolul 9 din Decizia 2010/427/EU din 26 iulie 2010, să se asigure că programarea, aplicarea și monitorizarea inițiativelor naționale de promovare a perspectivei de gen în situațiile dinaintea, din timpul și de după conflicte sunt gestionate la nivelul delegației pentru a permite o focalizare mai bună pe elementele specifice fiecărui context și pe probabilitatea existenței unei dimensiuni regionale;

36. invită statele membre să adopte, să aplice și să monitorizeze planuri de acțiune naționale proprii cu privire la femei, pace și securitate; își reiterează apelul adresat UE și statelor membre de a dezvolta, în cadrul planurilor și strategiilor lor, norme minime cuprinzând obiective realiste, cu indicatori, criterii, calendare, bugete alocate specifice și cu un mecanism de monitorizare eficace; subliniază importanța implicării ONG-urilor în dezvoltarea, aplicarea și monitorizarea planurilor de acțiune;

37. invită UE să asigure o recrutare echilibrată în cadrul misiunilor și operațiunilor și să promoveze mai multe femei în posturile de conducere, de exemplu ca șefi ale delegațiilor UE în țările terțe și ca șefi ale misiunilor UE;

38. subliniază apelul lansat de Comisie privind susținerea țărilor terțe de către UE în respectarea și punerea în aplicare a dispozițiilor internaționale, precum Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, Programul de acțiune de la Cairo, Platforma de acțiune de la Beijing și Declarația Mileniului a ONU;

39. sprijină ferm includerea unor consilieri pe probleme de gen sau a unor puncte focale cu competențe în materie de gen în cadrul misiunilor ce țin de Politica de securitate și apărare comună (PSAC) și al delegațiilor UE și cere ÎR/VP să evite mandatul dublu, să le atribuie resurse și autoritate corespunzătoare;

40. subliniază importanța campaniilor de sensibilizare a opiniei publice în combaterea stereotipurilor, a discriminării (pe criterii de gen, culturale și religioase) și a violenței domestice, precum și importanța lor pentru egalitatea de gen în general; ia act de faptul că aceste campanii trebuie să fie completate de promovarea unei imagini pozitive a femeilor prin intermediul personalităților feminine de referință în mass-media și în publicitate, în materiale cu caracter educațional și pe Internet;

41. solicită instituirea unor proceduri adecvate de plângeri publice, în contextul misiunilor PSAC, care să sprijine în special raportarea cazurilor de violență sexuală și violență pe motive de gen; solicită ÎR/VP să includă o raportare detaliată a aspectelor privind femeile, pacea și securitatea în cadrul evaluării bianuale a misiunilor PSAC; reamintește că misiunile PSAC reprezintă unul din cel mai importante instrumente prin care UE își demonstrează angajarea în îndeplinirea obiectivelor rezoluțiilor 1820 și 1325 ale CSONU în țările și regiunile afectate de criză;

42. cere alocarea unui buget specific pentru evaluarea și monitorizarea datelor culese pe baza indicatorilor elaborați la nivelul UE; solicită linii bugetare specifice pentru expertizele de gen și pentru proiectele și activitățile privind femeile, pacea și securitatea în cadrul misiunilor PSAC;

43. solicită autorității bugetare a UE să mărească resursele financiare alocate pentru promovarea egalității de gen și a drepturilor femeilor în cadrul viitoarelor instrumentelor de finanțare pentru dezvoltare pentru perioada 2014-2020;

44. invită Înaltul Reprezentant al UE și Comisia să adopte măsurile necesare în vederea complementarității și a mobilizării la timp a tuturor instrumentelor financiare destinate acțiunii externe a UE, și anume Fondul european de dezvoltare, Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, Instrumentul european de vecinătate și parteneriat, Instrumentul de asistență pentru preaderare, Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului și Instrumentul pentru stabilitate, pentru a evita fragmentarea răspunsului acordat de UE pentru situația femeilor în război;

Joi, 2 februarie 2012

45. solicită sprijin specific din partea Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) în ceea ce privește colectarea, prelucrarea și difuzarea unor practici eficace de integrare a dimensiunii de gen în implementarea indicatorilor de la Beijing în domeniul femeilor și al conflictelor armate;

46. subliniază rolul important jucat de Parteneriatul CE/ONU privind egalitatea de gen pentru dezvoltare și pace, care își propune să identifice abordări cu care să integreze egalitatea de gen și drepturile femeilor în modalități noi de ajutor, să ofere sprijin pentru eforturile partenerilor naționali în aplicarea dispozițiilor internaționale privind egalitatea de gen și să asocieze angajamentul lor față de egalitatea de gen cu alocări financiare corespunzătoare în cadrul programelor și bugetelor naționale pentru dezvoltare; subliniază faptul că acest proiect acordă o atenție specială rolului femeilor în situații conflictuale și postconflictuale și cu deosebire în ceea ce privește punerea corectă în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU;

47. solicită UE să promoveze înființarea de școli atunci când propune ajutorul său pentru reconstrucția postconflictuală, cu scopul de a permite o mai bună educație a băieților și a fetelor;

48. salută diversele inițiative pentru a crea o avertizare timpurie de gen specifică și indicatori de supraveghere a conflictelor, de exemplu, cele adoptate în cadrul ONU Femei, Consiliului Europei, Fundației elvețiană pentru pace, organizației International Alert și Forumului pentru avertizare timpurie și răspuns rapid;

49. subliniază importanța plasării femeilor în centrul politicii privind alimentarea cu apă, instalațiile sanitare și igiena în regiunile conflictuale și postconflictuale și subliniază, prin urmare, importanța extinderii accesului la apă potabilă sigură, condiții de igienă adecvate și apă pentru uzul în producție;

\*

\* \*

50. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

---

## Cooperarea UE pentru dezvoltare în sprijinul obiectivului de acces universal la energie până în 2030

P7\_TA(2012)0029

**Rezoluția Parlamentului European din 2 februarie 2012 referitoare la cooperarea UE pentru dezvoltare în sprijinul obiectivului de acces universal la energie până în 2030 (2011/2112(INI))**

(2013/C 239 E/13)

*Parlamentul European,*

- având în vedere desemnarea de către Adunarea Generală a ONU a anului 2012 drept Anul internațional al energiei sustenabile pentru toți, în semn de recunoaștere a importanței accesului la energie pentru dezvoltarea economică sustenabilă și pentru îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) <sup>(1)</sup>,
- având în vedere lansarea de către Secretarul General al ONU, Ban Ki-moon, a unei inițiative privind energia sustenabilă pentru toți <sup>(2)</sup>,

<sup>(1)</sup> ONU, Adunarea Generală, a 65-a ședință, rezoluția adoptată de Adunarea Generală, 65/151, Anul internațional al energiei sustenabile pentru toți, New York, 21 ianuarie 2011.

<sup>(2)</sup> ONU, Secretarul General, Ban Ki-moon, My priorities as Secretary-General (Prioritățile mele în calitate de Secretar General);